

روایتی از مسجد امام حسن مجتبی (ع)
که جوانان اداره اش می کنند

قطب فرهنگی محله انقلاب

۵۰۴

عکس: فاطمه جاهدی/شهرآرا

باسید علی سجادی در کوچه های ملک الشعراء بهار۹
قدم زدیم و خاطراتش را شنیدیم

شادی های یک کوچه بن بست

۶

در نشست شهردار منطقه ۷ با رؤسای شورای
اجتماعی این منطقه مطرح شد
پیگیری امور کالبدی محله
به دست شورای اجتماعی

۲

یک خطای ساده در دوران خدمت سربازی، کم مانده
بود برای حاج صادق ابراهیم زاده گران تمام شود
یک لیوان چای پرهزینه

۷

در نشست شهردار منطقه ۷ با رؤسای شورای اجتماعی این منطقه مطرح شد

پیگیری امور کالبدی محله به دست شورای اجتماعی

سمیرا منشادی | نشست هم‌اندیشی رؤسای شوراهای اجتماعی محلات منطقه ۷ با حضور شهردار این منطقه، سرپرست معاونت فرهنگی و دبیر شورای اجتماعی محلات برگزار شد. این نشست به همت معاونت فرهنگی شهرداری و شهردار محله برپا شد. در این جلسه رؤسای شوراهای محله جدید منطقه ۷ و شهردار محله بیشتر آشنا شدند و درباره مشکلات محله‌شان صحبت کردند.

● همدلی در شورا، گره‌گشای مشکلات

شهردار منطقه ۷ در این نشست گفت: رؤسای شورای اجتماعی محله، نماینده مردم و حلقه ارتباطی آن‌ها با شهرداری هستند. همگرایی بیشتر در شورای اجتماعی باعث رسیدن به نتیجه بهتر در رفع مشکلات محله خواهد شد.

رضا داوری خطاب به اعضای حاضر افزود: شما در دل محلاتتان حضور دارید؛ همان‌طور که مشکلات را رصد می‌کنید، راهکارهای کاربردی هم به شهرداری ارائه دهید.

او با بیان اینکه اولویت دادن به رفع مشکلات کوچک‌تر می‌تواند روشی مؤثر برای رفع دیگر مشکلات محلات باشد، ادامه داد: تمرکز برای رفع یک مشکل می‌تواند زودتر نتیجه دلخواه را برای اهالی محله و اعضای شورای اجتماعی رقم بزند.

داوری افزود: در جنگ تحمیلی دوازده روزه همه مایه این نتیجه رسیدیم در زمینه مدیریت بحران باید اقدامات جدی‌تری برای شهروندان انجام بدهیم و به آن‌ها آموزش‌های لازم را ارائه کنیم. در آن مدت وقتی برای پاسخ‌گویی به ۱۳۷ رفتیم، بیشترین تماس‌ها درباره اطلاع از سوله بحران و پناهگاه در محلات بود.

به نظر می‌رسد شورای اجتماعی محلات باید به سمت کارهای کالبدی مانند پیشنهاد فضای مناسب برای احداث سوله بحران یا پناهگاه در محلات برود.

شهردار منطقه ۷ همچنین درباره اجرانشدن پروژه‌های عمرانی که بخشی از آن شامل پروژه‌های زودبازده می‌شود، توضیح داد: باتوجه به اینکه اعتبارات هنوز باز نشده، پروژه‌های عمرانی متوقف شده است. با آزاد شدن اعتبارات، پروژه‌ها به ترتیب اولیتی که دارند، شروع خواهند شد.

داوری همچنین درباره ایستگاه استقبال از زائرانی که در ورودی شهر از سمت جاده نیشابور قرار دارد، گفت: این ایستگاه دائمی، یکی از پروژه‌های مهم منطقه است. در تلاشیم این ایستگاه برای دهه آخر صفر امسال به بهره‌برداری برسد تا بتوانیم در آن به صورت متمرکز به زائران پیاده خدمات بدهیم. با افتتاح این ایستگاه، اعضای شورای اجتماعی می‌توانند با متحد کردن مردم، خدمات محله خودشان را که بنا بود به زائران پیاده ارائه کنند، به این فضا منتقل کنند.

شهردار منطقه ۷ همچنین پیشنهاد کرد جلسه‌هایی به صورت کارگروهی با حضور معاونان و رؤسای ادارات شهرداری منطقه و اعضای شورای اجتماعی هر محله به طور اختصاصی برگزار شود تا رسیدگی و آشنایی بهتری رقم بخورد.

● الزام به شناختن آیین‌نامه شورا

سرپرست معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ۷ در ادامه این نشست گفت: از اعضای شورای اجتماعی که از برگزیدگان و نخبگان محلات هستند، می‌خواهیم با ارائه طرح‌ها و پیشنهادهای خود برای رفع مشکلات، قدمی به سوی پیشرفت در محلات بردارند. مسعود یوسفی ادامه داد: تجربه و آمار نشان می‌دهد آشنایی نداشتن با آیین‌نامه شورای اجتماعی محلات، یکی از مشکلات در به‌ثمر رسیدن پیشنهادهای اعضای شورا است. این موضوع باعث شد این تشکل نتواند به وظیفه خود به خوبی عمل کند. او با تأکید بر لزوم آشنایی اعضا با وظایفشان بیان کرد: در دوره قبل شورای اجتماعی محلات شاهد بودیم مطالبات سمت و سویی را که باید داشته باشد، گم کرد و به همین دلیل تعداد کمی از پیشنهادها به‌اجرا رسید. این امر تنها در سایه مطالعه آیین‌نامه و دانستن شرح وظایف محقق می‌شود.

● پیشنهادهایی که به نتیجه نمی‌رسد

در ادامه این نشست، رؤسای شورای اجتماعی به بیان مشکلات مربوط به اجرای پروژه‌های عمرانی و زودبازده، تجهیز و بازسازی مساجد و... پرداختند. آن‌ها درباره روند توزیع شهرآرام محله، انعکاس مشکلات و همراهی شهردار محله با اهالی نیز نظراتشان را بیان کردند. رئیس شورای اجتماعی محله سیدی گفت: یکی از موضوعات مهم، فاصله بین معاونان شهرداری و اعضای شورای شهر با اعضای شورای اجتماعی محلات است، به طوری که گاه برای دیدار با آنان

و بیان مشکلات باید مسیر سختی را طی کرد.

سید حسن موسوی نژاد ادامه داد: در کنار تمام مطالبات عمرانی در محلات که به سرانجام نمی‌رسد، در کارهای پیش‌پا افتاده هم با جواب‌های تکراری «اعتبار نداریم» روبه‌رو می‌شویم. شهروندان و اعضای خواهند شاهد به نتیجه رسیدن مصوبات و پروژه‌ها در محله‌شان باشند. به نظر می‌رسد رفع مشکلاتی مانند رفت و روب، آبیاری فضای سبز، تعمیر جدول می‌تواند سطح رضایت شهروندان را بالا ببرد.

رئیس شورای اجتماعی محله هفده شهریور هم از شهردار خواست ضمن بازدید میدانی از محله، مشکلات را از نزدیک ببیند. حمیدرضا فخرایی گفت: ساخت مجموعه فرهنگی و ورزشی، تعیین تکلیف زمین‌های رها شده انتهای خیابان نسترن و شیرودی و رفع ترافیک میدان صدر از جمله درخواست‌های اعضای شورا است.

رئیس شورای اجتماعی محله سیدی همچنین ضعف در اطلاع‌رسانی پروژه‌های شهرداری به مردم را مشکلی دیگر مطرح کرد و افزود: شهرداری باید اطلاع‌رسانی درباره کارهایی که در محلات انجام می‌شود را قوی‌تر بازتاب دهد؛ زیرا شهروندان باید متوجه شوند در محله‌شان چه اتفاقاتی رخ داده است.

● شهرآرام محله در دل مردم محلات

در ادامه این نشست، شهردار محله به رؤسای جدید شورای اجتماعی معرفی شد. رؤسای قدیم شورا نیز نظراتشان را درباره شهرآرام محله بیان کردند.

رئیس شورای اجتماعی محله ابوذر، حجت الاسلام والمسلمین محمدرضا رضایی گفت: شهرآرام محله با پیگیری مشکلات محلات و معرفی چهره‌های برتر محلی توانسته است جایگاهش را در دل مردم پیدا کند.

علیرضا صداقت، رئیس شورای اجتماعی محله مقدم، گفت: نقش شهرآرام محله قطعاً انکارنشده است، به ویژه اینکه در این رسانه اعضای شورای اجتماعی معرفی می‌شوند. بارها از شهرداری خواسته‌ایم که اعضا را به مردم معرفی کند. این اقدام در شناساندن شورا و اعضای آن به مردم در محلات بسیار اثرگذار بوده است.

رئیس شورای اجتماعی محله کوشش هم ضمن تشکر از فعالیت‌ها و انعکاس اخبار محله‌شان در شهرآرام محله از اثرگذاری این رسانه گفت. او افزود: شهرآرام محله توانسته است با مخاطب محلی خود ارتباط برقرار کند؛ چنان‌که گفت و گو با یکی از نوجوانان ماکه نیاز به کار داشت در شهرآرام محله به چاپ رسید و پس از آن، برای مصاحبه شونده کار پیدا شد.

حامد طاهری فرد در ادامه گفت: وقتی بچه‌های محله ما تصویرشان را در شهرآرام محله می‌بینند، بسیار خوشحال می‌شوند. ما پس از چاپ، از آن نسخه، پرینت رنگی می‌گیریم و به در خانه‌شان می‌بریم. طاهری افزود: ما به دنبال شناساندن اعضای شورای اجتماعی به اهالی محله بودیم که این کار را شهرآرام محله با معرفی اعضا و چاپ تصویر آن‌ها در صفحه آخر این هفته‌نامه انجام داده است.

شما می توانید اخبار کوچه و خیابان خود را به شماره ۰۹۱۵۱۰۴۵۹۵۱ در پیام رسان ایتا بفرستید.

شما چه خبر

● برنامه سلامت محور مسجد حضرت محمد (ص)

به همت پایگاه بسیج شهید نامجو و با همکاری دکتر محمد علی عمرانی، برنامه معاینه پزشکی رایگان ویژه نمازگزاران در مسجد حضرت محمد (ص) محله امام رضا (ع) برگزار شد. این طرح پس از نماز ظهر و عصر در مسجد واقع در امام خمینی ۶۰ به اجرا درآمد و طی آن، فشار خون، قند خون و همچنین سابقه بیماری های زمینه ای بیست نفر از نمازگزاران کنترل و وضعیت عمومی آن ها بررسی شد. مقرر شده است با هدف چکاپ و سنجش سلامت اهالی به ویژه سالمندان این طرح با همکاری پزشکان محله ادامه یابد.

● بازارچه مشاغل خانگی در مجتمع مسکونی

نجمه موسوی زاده بازارچه بانوان کارآفرین در مجتمع «مهر ولایت» برگزار شد تا بانوان هنرمند کوی سازمانی ارتش در محله امام خمینی (ع) محصولات خانگی مانند لواشک، ترشی، مربا، گیاهان خشک معطر، آبلیمو، سرکه و غذاهای خانگی و همچنین هنرهای دستی خود همانند زیورآلات دست ساز، عروسک بافی، نقاشی روی بوم و سایر توانمندی هایشان را به نمایش بگذارند. این بازارچه یک روزه، علاوه بر عرضه مستقیم کالا، محلی برای انتقال تجربه و همچون یک کلاس آموزشی بود و باعث ارتباط بیشتر بین علاقه مندان هنرهای مختلف شد.

● حافظان امنیت! هوایتان را داریم

بانوان محله شهید بهشتی با جمع شدن در مسجد پنج تن (ع) برای حمایت و پشتیبانی از بسیجیان محله اقدام به پخت غذا و توزیع بین آن ها کردند. هر کدام از این بانوان، بخشی از مواد اولیه غذا را همراه خود آوردند و بانی این کار خیر شدند. بسیجیان مسجد پنج تن (ع) این روزها با هدف تأمین امنیت و مقابله با نفوذ دشمن و حفظ آرامش اقدام به گشت زنی می کنند. تاکنون سه بار بانوان در روزهای مختلف برای بسیجیان غذا پخته اند.

● حجتان قبول

اعضای شورای اجتماعی محله امام رضا (ع) به دیدار حسین فراز آمد، یکی از اعضای شورا و ساکن با سابقه محله رفتند که به تازگی از سفر حج برگشته بود. در این دیدار، حاضران، بازگشت او از سرزمین وحی را تبریک گفتند و از خاطرات و حال و هوای سفر معنوی اش شنیدند. این دیدار صمیمی، جلوه ای از روحیه همدلی و صمیمیت در میان فعالان اجتماعی محله امام رضا (ع) است.

راندگی لذت بخش در خیابان شهید باباپور

پروژه زیرسازی و آسفالت ضلع جنوبی بولوار شهید باباپور به پایان رسید. شهردار منطقه ۸ مشهد در این باره گفت: عملیات آسفالت و زیرسازی ضلع جنوبی بولوار شهید باباپور به دلیل کیفیت نامناسب در دستور کار قرار گرفت و اجرایی شد. کاظم یزدان مهر با اشاره به جزئیات فنی عملیات افزود: این پروژه شامل ۱۴۰۰ مترمکعب زیرسازی، ۱۶۰۰ مترمکعب خاک برداری، نصب ششصد متر طول جدول سنگی و اجرای ۴ هزار و ۵۰۰ متر مربع روکش آسفالت به اجرا درآمده است و امید می رود با تکمیل این پروژه، شاهد بهبود جریان ترافیک و زیباسازی منظر شهری باشیم.

شهر خبر

مبارزه با سالک در منطقه

با افزایش دما اقدامات پیشگیرانه برای مقابله با بیماری سالک در منطقه ۸ در حال انجام است. عوامل اجرایی این منطقه با اجرای اقداماتی نظیر آهک پاشی زمین های بایر، نظافت و جمع آوری زباله، بهبود وضعیت بهداشتی اماکن عمومی و همچنین نصب صندبتر اطلاع رسانی در سطح وسیع، گامی مؤثر در راستای کنترل و ریشه کن کردن این بیماری برداشته اند. مبارزه با بیماری سالک با همکاری بین بخشی و مشارکت فعال شهروندان در رعایت بهداشت فردی، نقش مهمی در کنترل این بیماری خواهد داشت.

نجمه موسوی زاده پویش «مشهد مهربان» برای پنجمین سال متوالی با مشارکت سازمان مردمی رسیدگی به امور دیه و کمک به زندانیان نیازمند استان خراسان رضوی و شوراهای اجتماعی محلات با هدف آزادسازی زندانیان جرائم غیر عمد اجرا شد.

معاون فرهنگی اجتماعی شهرداری منطقه ۸ توضیح داد: با همراهی و همکاری اعضای شورای اجتماعی محلات، مساجد و فعالان فرهنگی و اجتماعی این پویش در محدوده منطقه ۸ شهرداری اجرا و مبلغ ۲ میلیارد و ۶۰۰ میلیون و ۱۶۴ هزار و ۹۹۷ ریال جمع شد.

مهدی حامدی ادامه داد: برای جمع آوری این مبلغ ۲۲ هزار و ۸۸۹ نفر مشارکت داشتند که افزایش چشمگیری نسبت به سال گذشته (۱۷ هزار نفر) داشته است. او یادآور شد: این حرکت خیرخواهانه علاوه بر اینکه به آزادسازی زندانیان کمک می کند، باعث تقویت روحیه همبستگی و همدلی بین مردم منطقه نیز شده است.

در پنجمین سال برگزاری پویش حمایت از زندانیان جرائم غیر عمد انجام شد

۲۲ هزار نفر
از اهالی منطقه ۸
در پویش
«مشهد مهربان»

روایتی از مسجد امام حسن مجتبی (ع)
که جوانان اداره‌اش می‌کنند

قطب فرهنگی محله انقلاب

آستین بالازدن مردم برای ساخت مسجد

مهدی شفیعی که ۲۴ سال است در هیئت محبان الزهرا^(س) به عنوان قاری و مداح فعالیت می‌کند، برایمان از شکل‌گیری مسجد امام حسن مجتبی^(ع) این‌طور نقل می‌کند: سال ۹۶ به همت اهالی و با پیگیری‌های ویژه حجت الاسلام والمسلمین محجوری و چندتن از معتمدین محله، مجوز ساخت زمین فعلی برای احداث مسجد از شورای شهر وقت و شهرداری گرفته شد.

با انجام کارهای اداری در آخر سال ۹۶ زمین در اختیار اهالی قرار گرفت و آن‌ها هم برای ساخت و ساز مسجد آستین بالازدند. از همان ابتدا، ساخت و ساز بر پایه کمک‌های مردمی و خیران جلو می‌رفت و کارها با کمک اهالی و به ویژه جوانان مذهبی محله انجام می‌شد.

برگزاری نماز جماعت اولویت اهالی

زمین خریداری شده، پیش از ساخت، محلی برای حضور افراد معتاد و کارتن خواب‌ها شده بود. اهالی که موضوع را فهمیدند، دست به کار شدند و برای اقامه نماز، فرش و وسایل دیگری از منازلشان آوردند. زمین مسجد در حال گودبرداری و کارهای اولیه برای ساخت بود. اما اهالی در گوشه‌ای دیگر، مشغول برگزاری نماز و اجرای برنامه‌های فرهنگی مانند دهه اول محرم و... بودند.

آقامهدی به نقش پررنگ نوجوانان و جوانان در ساخت مسجد اشاره می‌کند که تا آن روز هیچ‌گونه کار ساختمانی انجام نداده بودند. آن‌ها با همان سن کم، آستین‌هایشان را بالا زدند تا مسجد زودتر سر و سامان بگیرد. این عضو هیئت امنای مسجد توضیح می‌دهد: جز کمک و یاری خیران و مردم، منابع مالی دیگری نداشتیم و از این رو کار ساخت و ساز با مشکل روبه‌رو بود. زیاد نمی‌توانستیم پول استادکار و کارگر بدهیم. این بچه‌های هیئت محبان الزهرا^(س) بودند که بعد از بتن‌ریزی که کاری تخصصی است و باید توسط ماشین‌آلات و با نظارت مهندس انجام شود، پای کار تیغه چینی و سایر کارهای تأسیسات و عمران و ساخت مسجد آمدند.

یک اردوی کاری

خاطره‌ها مقابل چشم شفیعی، جان می‌گیرد. سرش را پایین انداخته است و ریزریز می‌خندد. انگار در حال جدا کردن یکی از همین خاطره‌هاست تا با مادر میانش بگذارد. او حرفش را این‌طور پی می‌گیرد: حدود پنج سال کار عمرانی انجام دادیم و بچه‌ها کم‌کم خسته شده بودند. بار آخر آمده بود و می‌خواستیم آن رابه داخل منتقل کنیم. در گروه مجازی‌ای که داریم، پیام دادم قرار است آخر هفته اردویی برگزار کنیم. آن‌ها خوشحال از اینکه قرار است به اردو بروند سر قرار حاضر شدند، اما نمی‌دانستند که شفیعی خواب دیگری برایشان دیده است. به این قسمت از خاطره‌اش که می‌رسد، لبخندش پررنگ‌تر می‌شود و ادامه می‌دهد: حدود بیست نفری از بچه‌ها مقابل مسجد جمع شده بودند. به آن‌ها گفتم اردوی این هفته مدتش فرق می‌کند. اردوی جهادی کلی کیف دارد. بیایید اول آجرها را خالی کنیم؛ بعد هم برویم توی مسجد که کلی کار داریم. اول بچه‌ها به هم نگاه کردند و بعد یکی یکی شروع به کار کردند. آجرها که خالی شد، همه خاکی و خسته دور هم جمع شده بودند. نگاهشان که کردم، گفتم این اردو تمام نشده؛ تازه اول عشق و حال است. برویم که سه روز کارتان دارم! همگی‌شان با هم زدند زیر خنده که چه فکر می‌کردند و چه شد.

بچه‌ها به مدت سه روز داخل مسجد کارهای عمرانی انجام دادند و خانواده‌ها هم وعده‌های غذایی گروه را با میل و رغبت و خوشحالی تأمین می‌کردند. سه روز بودن در فضای مسجد، سبب شد بچه‌ها با کلی خاطره خوش آنجا را ترک کنند. شفیعی از تأثیر آن اردو بر بچه‌ها این‌گونه می‌گوید: اگر از بچه‌هایی که در آن روز حضور داشتند، بپرسید بهترین اردوی مسجد کی و کجا بوده، حتماً همین خاطره را برایتان تعریف می‌کنند.

شفیعی می‌گوید: به طور کلی شصت درصد کارهای ساخت و ساز مسجد انجام شده و چهل درصد باقی مانده است. با وجود این فعالیت‌هایمان را انجام می‌دهیم و هر زمان که پولی به دستمان برسد، کارها را کم‌کم پیش می‌بریم.

سمیرا متشادی | ساختمانی نیمه‌کاره با نمایی نیمه‌تمام، ظاهر مسجد امام حسن مجتبی^(ع) در محله انقلاب را شکل می‌دهد. داخل مسجد هم به قول استاد بنا هنوز کار دارد. دیوارها هنوز به رنگ نهایی نرسیده‌اند و گوشه و کنار هم کار برای انجام دادن هست. با این حال، مسجد فعال است و پرتردد. یکی می‌آید و یکی می‌رود. بیشترشان هم نوجوان و جوان‌اند. تا اینجای کار هم بخش زیادی از ساخت و ساز را جوانان و نوجوانان محله انجام داده‌اند.

در سمت بانوان، صدای مدرسی که برای خانم‌های حاضر در جلسه از نهج البلاغه می‌گوید، فضا را پر کرده است. در کنار این صدا، رفت و آمد نوجوان‌ها به مسجد، به پویایی و نشاط آن افزوده است. هر بار که در اصلی باز می‌شود، گروهی از نوجوانان با شور و هیجان وارد می‌شوند و از پله‌های نیمه‌تمام دو تایی به سمت طبقه دوم بالا می‌روند تا در کلاس‌های آموزشی شرکت کنند؛ کلاس‌هایی پر از انرژی، که صدای خنده و گفت‌وگو از آن شنیده می‌شود.

زمین این مسجد را حجت الاسلام والمسلمین محمد محجوری، رئیس هیئت امنای این مسجد، امام جماعت و مدیر حوزه علمیه امام سجاد^(ع) (شعبه ۲)، با همراهی مهدی شفیعی، یکی از خیران محلی در سال ۹۶ خریدند و اهالی محله هم بادل و جان پای کار آمدند تا در ساخت مسجد کمک کنند.

به محض اینکه ساختمان به جایی رسید که قابل استفاده شد، هیئت امنای مسجد با اجرای برنامه‌های مختلف مانند راه‌اندازی هیئت محبان الزهرا^(س) و حوزه علمیه امام سجاد^(ع)، مجموعه تربیتی فرهنگی «کریمان»، استودیو «مرو» (مکتب رهروان امیرالمؤمنین^(ع))، فروشگاه مواد غذایی ارگانیک و... در جذب نوجوانان و جوان‌های محله‌گام مؤثری برداشت. در همین مدت کوتاه فعالیت، پایگاه بسیج شهید منصوری این مسجد در طرح «اسوه» سازمان بسیج به عنوان پایگاه برتر کشور انتخاب شده و جزو پنج پایگاه برتر در سطح کشور قرار گرفته است. به همین دلیل سه نفر از اعضای فعال این پایگاه، توفیق حضور در محضر رهبر معظم انقلاب را داشته‌اند.

کرونا

آن‌ها در کنار فعالیت‌های فرهنگی و مذهبی در مسجد، فعالیت‌های شاخص دیگری هم انجام داده‌اند. از جمله در زمان کرونا با تشکیل گروه جهادی قرارگاه حاج قاسم سلیمانی به کمک اهالی محله‌شان رفتند. شفیعی می‌گوید: چرخ‌ها را برای بانوانی که قرار بود ماسک بدوزند به مسجد آوردیم و در مجموع ۲۵ هزار ماسک تولید شد. همچنین ۲ هزار یک بهداشتی آماده کردیم. سپس ۱۲۰ بسته معیشتی برای توزیع بین خانواده‌های نیازمند آماده کردیم. یکی دیگر از فعالیت‌های این مسجد، کمک به کسب و کارها و راه‌اندازی فروشگاه اقتصاد مقاومتی در همان ایام کرونا بود.

استودیوی پرکار مسجد

نسل جوان نیست و برنامه هایش برای خانواده ها هم هست. به عنوان مثال تاکنون چند کارگاه تخصصی تربیت فرزند و مشاوره خصوصی برگزار کرده اند که با استقبال خانواده ها روبه رفته است.

اصغر زاده توضیح می دهد: مجموعه کریمان در زمینه کسب و کارهای خانگی هم ورود موفقیت آمیزی داشته است. آن ها حامی کسب و کارهای شاخص خانگی شده اند؛ برایشان برند و لوگو ساخته و در فضای مجازی برایشان در استودیو موز تولید محتوا کرده اند.

او در این زمینه توضیح می دهد: یکی از کارهایی که به تازگی شروع کرده ایم شناسایی و حمایت از افرادی است که کسب و کار خانگی دارند. اما نمی دانند که چطور محصولشان را در بازار ارائه دهند که مشتری جذب کنند یا فروش بهتر و بیشتری داشته باشند. کریمان در این حوزه از آن ها حمایت می کند. برایشان تولید محتوا و برند سازی می کند تا بتوانند محصولشان را شکل تر به دست مشتری برسانند. بسته بندی محصول تا فروش تمام کار با نوجوانان است.

طلبه هایی آگاه تربیت کنیم که بتوانند در مدارس، دانشگاه ها و مشاوره به این نسل، خدمات نوینی در حوزه دینی و مذهبی ارائه کنند.

به همت حجت الاسلام والمسلمین محجوری به تازگی یکی دیگری از فعالیت های مسجد امام حسن مجتبی ^(ع) رقم خورده است. او می گوید: تأسیس موقوفه امام خاتمه ای را شروع کرده ایم که همه فعالیت های مسجد از جمله هیئت، کانون فرهنگی، مجموعه تربیتی و... را در بر می گیرد. از دیگر فعالیت این موقوفه، پوشش دادن حوزه فرهنگی هشت مدرسه در سطح مشهد است. این فعالیت با حضور مستمر طلبه های خوش فکر و متخصص حوزه امام سجاد ^(ع) انجام می شود. آن ها با حضور در جمع دانش آموزان، آموزش های اخلاقی و مذهبی را در کنار تحصیل به نوجوانان ارائه می کنند.

امیرحسین یعقوبی بیست ساله است و دانشجوی رشته عمران.

اونیز همراه خانواده اش در هیئت و مسجد فعالیت دارد. امیرحسین که

همیشه دوست داشت قدمی در راه مسجد و هیئت بردارد. با آموزش هایی که در زمینه تولید محتوای صوتی دید از هفت سال پیش تا به امروز، کار آموزش نوجوانان را در همین زمینه به دست گرفته است. امیرحسین جزو بچه های اردوی سه روزه هم هست. اردویی که بین خودشان به «آخ چون کار» از آن یاد می شود. او می گوید: بهترین تجربه را در همان اردو به دست آوردم. او تأثیر مسجد در رفتارشان را بسیار زیاد می داند و می گوید: در جمع دانشجویان هر جایی که رفتارها در شان یک بچه هیئتی نبوده جمع را ترک کرده ام و این از تربیت مسجدی است. آن قدر از هیئتمان گفتم که دوستم امیرحسین رزمی و چند نفر دیگر را جذب هیئت کردم.

اخلاقی، رشد فردی، مهارت آموزی و... برای نوجوانان قابل استفاده باشد. آن ها معتقدند آموزش و تربیت باید به طور غیرمستقیم و در کنار کار فرهنگی صورت گیرد.

اصغر زاده توضیح می دهد: سال ۱۴۰۱ تبلیغ بسیار گسترده ای برای جذب نوجوانان و جوانان در مجموعه کریمان در سطح محله مان انجام دادیم. از بین حدود دویست نفر، پنجاه نفر را برای فعالیت هایمان انتخاب کردیم. در مجموع حدود ۱۲۰ کودک، نوجوان و جوان هشت تا شانزده ساله در بخش های مختلف این مسجد با ما همکاری می کنند.

کریمان یک گروه جهادی است که در اطلس جهادی سازمان بسیج به ثبت رسیده است و بخش های مختلفی مانند استودیو «مرو»، آموزشگاه قرآن، آموزشگاه زبان، آموزشگاه رسانه، باشگاه ورزشی و... دارد. اصغر زاده فعالیت های استودیو مرو را بر این اساس توضیح می دهد: در استودیو، همه امکانات تولید رسانه را در اختیار داریم. از موشن گرافیک تا طراحی سایت و ساخت بازی و... از سوی بچه ها انجام می شود. تاکنون ۶ نفر از بچه ها توانسته اند با قرارداد هایی که ما می بندیم، تولید محتوا کنند و به درآمد برسند. آن ها در استودیو شان نماهنگ های مختلفی برای مؤسسه فرهنگی «ماوا» تولید کرده اند. استودیو مرو در سال ۱۴۰۳ توانست پنج نماهنگ و دو فیلم کوتاه با موضوع رژیم غاصب صهیونیستی بسازد. همچنین با استعداد یابی، گروه سرودی را تشکیل داده و سرود هایی با موضوعات غدیر، اربعین و... را ضبط کرده اند. مجموعه کریمان تنها ویژگی

تفریح در کنار کار فرهنگی

همه فعالیت های فرهنگی کریمان و هیئت محبان الزهرا ^(س) برای نوجوانان و جوانان ضمن برگزاری اردوهای شاد و مفرحی انجام می شود که مسئولان برای آن ها در نظر می گیرند. اصغر زاده از اردوهای حلقه تربیتی می گوید که هر سه ماه برای پنجاه نفر برگزار می کنند. همچنین هر سه ماه اردوی تفریحی مانند پینت بال دارند. اردوی معنوی و زیارتی حرم واردوی علمی و جهادی هم هر سه ماه برای هشت تا شانزده ساله برگزار می شود.

او معتقد است همه این موفقیت ها در مجموعه کریمان به خاطر جمع شدن آن ها زیر پرچم حضرت زهرا ^(س) با عنوان هیئت محبان الزهرا ^(س) و پیگیری مجدانه اعضای هیئت بر تحقق این اهداف بوده است.

ارائه آموزه های اخلاقی در حوزه و مدرسه

سال ۱۳۹۹ که تاحدودی مسجد پا گرفته بود، دیگر دغدغه اهالی مطرح شد. آن ها خواستار راه اندازی حوزه علمیه ای در محله شان بودند. به همین دلیل حجت الاسلام والمسلمین محمد محجوری که از فعالان اجتماعی و فرهنگی این محله است، پیگیر راه اندازی حوزه علمیه شد. محجوری، مدیر این حوزه علمیه نخبگانی، در این باره می گوید: این حوزه شعبه دوم حوزه علمیه امام سجاد ^(ع)، اولین حوزه نخبگانی برادران است که از قبل سیکل (کلاس هشتم و نهم) از طریق آزمون وارد می شوند. دوره چهار ساله را می گذرانند و معادل فوق دیپلم می گیرند، سپس می توانند برای دوره های بعدی یا دانشجویی اقدام کنند. در این حوزه هوش مصنوعی، کار رسانه، تولید محتوا با هوش مصنوعی و... را در کنار درس ها به طلبه ها آموزش می دهیم.

این حوزه اکنون هشتاد طلبه در حال آموزش دارد و تا پایان سال، گروهی از آنان در شان تمام می شود. حجت الاسلام محجوری درباره هدف این حوزه علمیه توضیح می دهد: تربیت دینی نسلی جوان که با آگاهی و دانش باشد، نیاز روز جامعه است. تلاش کرده ایم

شفیعی و تیمش خستگی ناپذیرند. در همه عرصه های فرهنگی و اجتماعی کاری انجام داده اند. صحبتمان که به کارهای فرهنگی می رسد. آقامهدی، حجت الاسلام والمسلمین بهنام اصغر زاده را که مدیر اجرایی مجموعه «کریمان» است، به ما معرفی می کند.

اصغر زاده ۲۸ سال دارد و از طریق یکی از سخنرانان مسجد به نام مسعود بازدار برای کارهای رسانه ای و تصویر در سال ۱۴۰۱ به مسجد معرفی شد. آمده بود که برای مدتی کارهای رسانه ای مسجد را انجام بدهد اما تا به امروز ماندگار شده است.

برایمان توضیح می دهد که ضمن ارتباط با شفیع و شنیدن دغدغه هایش، در کنار او برای کارهای فرهنگی ایستاد. او و آقامهدی به این نتیجه رسیده بودند که باید برای تربیت نوجوانان کار تازه ای انجام داد. نتیجه صحبت هایشان، شکل گیری مجموعه تربیتی و فرهنگی «کریمان» است. این مجموعه از اواخر سال ۱۴۰۱ با همفکری ۱۰ نفر از فعالان کشور در حوزه فرهنگی شکل گرفت. آن ها سه ماه وقت گذاشتند تا پایه های فکری و فرهنگی کریمان را تهیه کنند؛ سیستمی همگام با تربیت روز که در زمینه

تولید

در این فروشگاه علاوه بر اینکه اجناس ارگانیک به مردم ارائه می کنند، آن را به قیمت کمتری به دست خریدار می رسانند. آقامهدی می گوید: این کار را در زمان شیوع کرونا یعنی سال ۱۳۹۹ شروع کردیم. سه سال به صورت حضوری خدمات ارائه می کردیم و سه سال هم هست که از طریق فضای مجازی کارمان را دنبال می کنیم. ابتدا با تولید کنندگان ارتباط گرفتیم تا خوراکی های ارگانیک را با قیمت کمتری در اختیارمان بگذارند. در مرحله بعد، مغازه ای را که در پایین مسجد داریم، فعال کردیم. در حال حاضر علاوه بر اهالی محله، شهروندان سطح شهر هم از این فروشگاه ارگانیک آنلاین خرید می کنند.

ورود به بازار کار از راه مسجد

حسام ترنجیده هجده سال دارد و خاطراتی از کودکی به یاد دارد که در هیئت شکل گرفته است: زیر ایدر بزرگ و پدرش از بنیان هیئت محبان الزهرا ^(س) بوده اند. بزرگ تر که شد، کار تولید محتوا، عکاسی خبری، طراحی سایت و فوتوشاپ را در مسجد آموخت و حالا به همراه تیمی که دارد، از همین طریق درآمد کسب می کند. آموختن همین مهارت ها بود که او را به سمت تحصیل در رشته سینما کشاند تا کار علمی و تئوری را در کنار هم آموزش ببیند. خودش می گوید: مسجد مان کارگاه آموزش است و توانسته افراد موفقی تربیت کند. مسجد این امکان را به وجود آورد که ما بتوانیم تجربه کسب کنیم، کار و مهارت یاد بگیریم و بعد هم وارد بازار اقتصادی شویم.

با سید علی سجادی در کوچه های ملک الشعراء بهار ۹ قدم زدیم و خاطراتش را شنیدیم

شادی های یک کوچه بن بست

ایستگاه اول

نجمه موسوی زاده بازنشسته فرهنگی است و سال ها در قامت دبیر درس «بینش اسلامی» در دبیرستان های مختلف تدریس کرده است. بزرگ شده فریمان است و آخر هفته ها و تابستان های دوران کودکی و نوجوانی اش را در مشهد زندگی کرده است تا اینکه سال ۵۷ تصمیم گرفت همسایه امام رضا^(ع) شود.

سید علی سجادی حدود ۳۴ سال است که به قول خودش بچه محله امام رضا^(ع) و ساکن کوچه ملک الشعراء بهار ۹ است. او در آستانه هفتاد سالگی از خاطراتش از خیابان ملک الشعراء بهار می گوید.

بنایی که امروز در خیابان ملک الشعراء بهار ۹ قرار دارد دبیرستان حسن زاده اصفهانی است. زمانی دیوانه خانه بود. یادم است در دهه ۷۰ که در این دبیرستان تدریس می کردم، هنوز در گوشه دیوار برخی کلاس ها، زنجیر کوچکی بود که نشان از بستن بیماران روانی با حال وخیم داشت. این دبیرستان چند سال پیش تخریب و تجدید بنا شد.

ایستگاه دوم

دهه ۴۰ موقعی که به مشهد می آمدیم، بخشی از خیابان ملک الشعراء بهار، مزرعه بود. به یاد دارم در همین کوچه شهید کامیاب ۷ افرادی که کارشان پرورش گوسفند بود، زندگی می کردند. بومی ها به آن ها «چوبدار» می گفتند.

ایستگاه سوم

ایستگاه چهارم

محضری در کوچه کامیاب ۷ مستقر شد به نام محضر شماره ۷۱. چون کوچه بن بست بود، بسیاری از محلی ها به کوچه کامیاب ۷ نام، بن بست محضر، داده بودند. بیشتر از دواج های خانواده مادر همین محضر انجام شد؛ به همین دلیل اینجا برایم پراز خاطره است.

ایستگاه پنجم

سال ۵۲ برای نماز به مسجد امام حسن مجتبی^(ع) در انتهای بازار سرشور می آمدم. آن موقع بعد از اقامه نماز آیت... خامنه ای در این مسجد جلسه تفسیر قرآن داشتند و در لافافه وضعیت سیاسی کشور را نقد می کردند. من هم بعد از نماز با دقت به حرف های آقا گوش می کردم.

ایستگاه ششم

از کوچه شهید مجید مهایی جوی آبی روان بود که به قنات می رسید. سال ها بعد موقعی که جوی خیابان خشک شد و رویش خانه ساختند، یکی از ساختمان های قدیمی اطراف جوی آب نشست کرد و مثل گودال فرو ریخت. حالا جای آن خانه قدیمی را آپارتمان گرفته است.

حاج آقامحمد رضا شرکت توتونچی معروف به «توکلی» یکی از همسایگان خوب ماست که در دهه سوم فاطمیه روضه خوانی دارد. او مردی انقلابی و دلسوز اهالی است. عمر رفاقت من با آقای توتونچی بیش از بیست سال است.

یک خطای ساده در دوران خدمت سربازی، کم مانده بود برای حاج صادق ابراهیم زاده گران تمام شود

یک لیوان چای پرهزینه

صندوق
خاطرات

●○ توسل در دل تاریکی

دست و پایش را گم کرده بود. می دانست توضیح هیچ فایده ای ندارد. فقط سرش را پایین انداخت و از اتاق بیرون رفت؛ «انتهای محوطه پادگان مثل باغ بود. پراز درختان بلند. مطمئن بودم اضافه خدمت می خورم. به آن سمت رفتم تا کسی صدای گریه ام رانشود. همان جا کنار درخت ها، با خدای خودم خلوت کردم.» او روی زمین نشسته بود و زیر لب، خودش را سرزنش می کرد: «این چه کاری بود کردی؟ ده روز مانده بود! فقط ده روز. دیدی چه شد؟ حالا معلوم نیست تاکی باید در این پادگان بمانی. همه هم خدمتی هایت سر زندگی شان هستند؛ آن وقت تو...» انگار آن لحظه غم عالم روی دلش تلنبار شده بود. ناگهان چراغی در دلش روشن شد. تصمیم گرفت دست به دامان امام رضا^(ع) شود. با صدایی آرام می گوید: بچه محل آقا بودم. از بچگی خاطرات قشنگی از حرم داشتم. همان جا، در دل تاریکی شب، رو به آسمان گفتم: یا امام رضا^(ع)، خودت پا درمیانی کن. دلم نمی خواهد اضافه خدمت بخورم. کمکم کن تا هفته دیگر به خانه برگردم.

دعایش بی جواب نماند. فردای آن روز، یکی از گروهیان ها که صادق را می شناخت و از ماجرا باخبر شده بود، تصمیم گرفت پا درمیانی کند. او نزد افسر نگهبان رفت و از اخلاق خوب و سخت کوشی صادق گفت، از اینکه چیزی به پایان خدمتش نمانده و این خطاسهوی بوده است و بالاخره توانست رضایت افسر نگهبان را بگیرد. او لیخن می زند: آن شب، آنچه من رانجات داد، دل سپردن به ولی نعمتان بود.

ای دل غافل!، آن شب نوبت پست نگهبانی اش بود. در اتاقک نگهبانی نشسته بود که ناگهان گروهیان صدایش کرد و گفت: «از نصفه شب هم گذشته؛ کسی بیدار نیست. دو لیوان چای بریز و بیاور با هم بخوریم.» حاج صادق ادامه می دهد: راستش بدم نمی آمد چای بخورم و خستگی در کنم. رفتم دو تا چای ریختم و به اتاق گروهیان برگشتم. اما هنوز لب به لیوان نزده بودم که افسر نگهبان مقابلم ایستاد. با ابروانی درهم کشیده گفت «ابراهیم زاده! پستت را ترک کرده ای؟ داری چای می نوشی؟!»،

نجمه موسوی زاده| هنوز لب به لیوان چای نزده بود که ناگهان چهره برافروخته افسر نگهبان رو به رویش ظاهر شد. دستانش از ترس می لرزید. همان لحظه، تمام حال خوش روزهای پایان سربازی، حس سرخوشی بازگشت به خانه و شنیدن آخرین بار جمله معروف «چند ماه خدمتی؟» از ذهنش پر کشید. او خوب می دانست اگر این بار هم اضافه خدمت بخورد، تا دو ماه دیگر رنگ شهرش را نخواهد دید و دیدن زود هنگام چهره مادر برایش حالا حالا آرزو خواهد شد.

حاج صادق ابراهیم زاده، ساکن محله امام رضا^(ع)، از خاطره اش در واپسین روزهای نوروز سال ۱۳۵۴ می گوید، روزی که ورق برگشت و به جای بدرقه به خانه، در آستانه جریمه ای تازه ایستاد.

●○ چای دردسرساز

حاج صادق ابراهیم زاده، ساکن محله امام رضا^(ع)، خدمت سربازی اش را در تهران گذراند؛ آن هم در دهه ۵۰، زمانی که بیشتر خانه ها هنوز تلفن نداشتند و رفت و آمد بین شهر هادشوار و پرهزینه بود. برای او، دیدن یا شنیدن صدای خانواده اش آرزویی دور بود. او می گوید: تقریباً بیشتر هم دوره ای هایم خدمتشان تمام شده بود و به خانه برگشته بودند. اما من اضافه خدمت خورده و هنوز در پادگان مانده بودم. ده روز بیشتر تا پایان خدمتش نمانده بود. آن قدر خوشحال بود که همه پادگان از حال خوش او باخبر بودند؛ «تمام حواسم را جمع کرده بودم که کوچک ترین خطایی نکنم. آن موقع سخت گیری ها خیلی بیشتر بود. اما

یک اتفاق باعث شد نوجوان محله ابوذر به دنبال ورزش رزمی برود

شوق تشویق رفیق

امید محله

●○ آیا ورزش توروی اطرافیات هم تأثیری گذاشته است؟

خواهرزاده پنج ساله ای دارم که به ورزش علاقه مند شده است و هر زمان که به خانه مامی آید، به او تمرین می دهم و از دیدن حرکاتش ذوق می کنم.

●○ برای ۱۰ سال آینده ات چه برنامه ای داری؟

تمرکز م را روی ورزشم گذاشته ام. می خواهم علاوه بر کسب مقام های جهانی، مربی شوم و بتوانم تجربه ای را که به دست آورده ام، به سایر دختران انتقال بدهم.

●○ در چه رشته ای درس می خوانی؟

امسال کلاس هفتم را تمام کردم. دوست دارم رایانه بخوانم؛ زیرا برنامه نویسی و رایانه نقش مهمی در پیشرفت کشورمان دارد.

●○ اوقات فراغت چطور می گذرد؟

بیشتر کاراته تمرین می کنم. محله ما محیطی برای تفریح ندارد. هر از چند گاهی با دوستانم به بوستان های ریحانه یا غدیر می رویم. بوستان ثامن الائمه^(ع) به ما نزدیک تر است، اما به دلیل حضور موتوری ها و پرسه زنی سگ های ولگرد، مکان امنی برای دختران و بانوان نیست.

●○ چه آرزویی داری؟

دوست دارم بتوانم یک سالن ورزشی در محله مان راه بیندازم که علاقه مندان بتوانند در آن ورزش کنند و مجبور نباشند به محله های دیگر بروند. می خواهم استفاده از این سالن رایگان باشد تا دخترها پسری به خاطر مشکلات اقتصادی قید ورزش رانزند.

ساعت هم در خانه تمرین می کنم. هر چه به روزهای مسابقه نزدیک می شوم میزان این تمرین بیشتر می شود. گاهی هم به خانه همان دو ستم می روم و دو تایی با هم تمرین می کنیم.

●○ چه خاطره ای از

رقابت هایت داری؟

اولین باری که در مسابقه شرکت کردم، شکست خوردم و مقامی به دست نیاوردم. کلی گریه کردم. اما همان شکست انگیزه ای شد تا برای مسابقه های آینده تلاش کنم.

سمیرا منشادی | مهلا استوار چهارده ساله در رشته کاراته سبک کیوکونشین، کمربند زرد می بندد. او از اهالی رباط طرق است و از یک سال پیش به طور جدی، رشته رزمی را دنبال می کند. این دختر ورزشکار دومقام قهرمانی و یک نایب قهرمانی استان در کارنامه دارد و توانسته یک مدال نقره کشوری نیز در این سبک در کشور کسب کند. با اینکه در رباط طرق امکانات ورزشی مناسبی برای رشته او وجود ندارد، می خواهد تا رسیدن به آرزویش که قهرمان جهانی است، از تلاش دست برندارد. از این رو سخت تمرین می کند و از خواب و تفریحش برای رسیدن به آرزویش می زند.

●○ از کی متوجه شدی به ورزش رزمی علاقه داری؟

دختر خاله ام در رشته رزمی فعالیت می کرد. دیدن او در لباس رزمی باعث شد که به این رشته علاقه پیدا کنم. اما یک سال قبل دوستم که مسابقه داشت، پیشنهاد داد برای تشویقش به باشگاه بروم. دیدن قهرمانی های او شوقم را بیشتر کرد.

●○ برای رسیدن به مقام های ورزشی چقدر تمرین می کنی؟

غیر از باشگاه، به طور متوسط روزی دو

حسینیه هیئت ابوالفضل متعلق به تربتی‌های
مقیم مشهد است. این حسینیه سال ۱۳۲۹ به ۲۵ متر
بناتوسط مرحومان رضارضوی و علی فرازآمد احداث
شد. در اصلی حسینیه خیابان از امام رضا^(ع) ۵۹ باز
می‌شد. سال ۸۸ بنا توسعه یافت و در دیگری از این
معبربه مسجد باز شد.

کوچه گرمابه فروردین

محبوبه فرامرزی نزدیک به پنجاه سال پیش، از فلکه برق (میدان بسیج فعلی) تا خیابان امام رضا ۶۹
را «خیابان ضد» می‌گفتند، چنان‌که خیابان امام رضا ۶۱ «میلان هجدهم ضد» یلاک خورده بود. در این
محدوده تا خیابان امام رضا ۶۳ تک و توک خانه و از آن به بعد زمین رها شده بود. با احداث پایانه
مسافربری در سال ۱۳۶۹، به مرور خیابان‌های اطراف این معبر هم آباد شد. قدیم خیابان امام رضا ۶۱
به گرمابه فروردینش معروف بود. در دهه ۷۰ با فوت صاحب گرمابه، آنجا تخریب شد و جایش را آپارتمان
گرفت. قدیمی‌های این کوچه نیز این معبر را باد رختان توتش به خاطر می‌آورند.

خیابان امام رضا ۶۱
محله امام رضا

هادی مرادی متولد ۱۳۴۳ است و خادم افتخاری
حسینیه هیئت ابوالفضل، پدرش پنج سال پیش
از تولد هادی آقا در این معبر خانه خرید. هادی
مرادی، بقالی آقای تنابادی را در این کوچه به
خاطر دارد و می‌گوید: صاحب مغازه به بابای رضا
معروف بود. او در مغازه سه در چهارش، لبنیات
هم تولید می‌کرد.

مؤسسه خیریه ریحانه النبی^(س)، مرکز توانمندسازی
و کارآفرینی بیماران خاص کلیوی، سرطان، ام‌اس
و زنان سرپرست خانوار است. این مرکز فعالیتش را
به صورت رسمی از سال ۱۳۷۶ آغاز کرد. ایجاد
اشتغال پایدار، مهم‌ترین هدف این مؤسسه دارای
مجوز از وزارت کشور است.

در ابتدای این معبر، چند تعمیرگاه وجود دارد
که پیش از انقلاب اسلامی ساخته شده است. آن
سال‌ها به دلیل کمبود تعمیرگاه، آن‌ها مشتریانی
از سرتاسر شهر داشتند. برخی از مشتری‌ها زائرانی
بودند که از شهرهای دیگر به مشهد و حرم مشرف
می‌شدند.